

skildret i disse Ord, og jeg tror derfor, at det ikke vilde være rigtigt af Staten at anvise en Vej til Løsning af disse Opgaver, som vilde kunne knuge denne Stand endnu haardere til Jorden, end den allerede er knuget. Det vil sikkert ogsaa vise sig, at naar man ved Overvejelsen af Maaden, hvorpaa visse Levnedsmidler kunde skaffes billigere til Befolkningen, skulde henvises til at benytte Mellemandelen, vilde denne loyalt stille sig til Disposition derfor.

Lovforslaget udelukker dog ikke Kommunalbestyrelserne fra at træffe nogen Art af Foranstaltninger, men jeg gaar ud fra, at disse Foranstaltninger vil være saa forskelligartede, at det vilde være urigtigt at snære Kommunerne ind i bestemte Forholdsreglers Baand. Det er jo tænkeligt, at Detailhandelen paa et eller andet Omraade vilde glippe. I saa Henseende bør Kommunalbestyrelserne ikke være afskaarne fra at kunne vælge de Veje, som de finder rigtigst. Jeg henviser eksempelvis til, at man her i København med Hensyn til Spørgsmaalet om det Kød, som koges paa kommunal Foranstaltning, fordi det ikke uden en bestemt Kogning kan være egnet til Menneskeføde, har valgt en Fremgangsmaade, som, uden paa nogen Maade at genere den frie Handel, utvivlsomt har været til Nytte ved disse Levnedsmidlers Fordeling til Befolkningen.

Der er imidlertid et Omraade, hvor der er en fælles Opgave for hele Landet, og det er overfor Børnene. At Børnene i denne vanskelige Tid ikke underernæres, er en fundamental Opgave for Staten. Samfundets hele Vækst og Trivsel i den kommende Tid beror paa, at Børnene føres uskadt gennem denne Verdenskrise, og derfor stiller ogsaa Lovforslaget Børnebespisningen paa en særlig Plads, idet det gør Børnebespisningen obligatorisk i alle Kommuner. Det gør ikke Børnebespisning til en særlig Skolebespisning, det undtager ingen, det siger blot, at der overalt ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning skal ved Siden af den Skolebespisning, som i nogle Kommuner iværksættes i Henshold til den gældende Lovgivning, drages Omsorg for, at uformuende Forældres og Forsørgeres Børn, som er udsatte for at komme til at lide under utilstrækkelig Ernæring, faar daglig vederlagsfrit et Maaltid tilstrækkelig nærende Mad, foreløbig indtil Udgangen, af Marts 1916. Idet Opgaven saaledes er gjort obligatorisk for Kommunerne, overlades i øvrigt Foranstaltningens

Gennemførelse, Skønnet og Maaden til Kommunalbestyrelserne.

Den tredje Paragraf i Lovforslaget omhandler en Form for Bekæmpelse af Dyrtidens Følger, nemlig den Form, som gaar gennem den kommunale Hjelpekasse. Hvis en Kommune ved Tilskud til den kommunale Hjelpekasse yder Understøttelse i Anledning af Dyrtiden, skal den have Tilskud efter de ved denne Lov i øvrigt fastsatte Regler. Dette er en ny Begrundelse til at give Understøttelse til Hjelpekasserne. Den sidste overordentlige Begrundelse, vi gav, var Arbejdsløshed paa Grund af Verdenskrigen. Nu er utvivlsomt Dyrtiden traadt ind som en overordentlig Begrundelse af lige saa berettiget Natur, og Hjelpekasserne bemyndiges da til at yde Understøttelse ogsaa som Tilskud til løbende Understøttelse af en anerkendt Arbejdsløshedskasse eller Sygekasse eller til Hjælp af det offentlige uden Fatighjælps Virkning. De nærmere Regler angaaende denne Ydelse og Kontrol hermed skal gives af Indenrigsministeren efter Forhandling med Arbejdsløshedsnævnet eller Sygekassenævnet. Under Forhandlingerne om Finanslovsforslaget blev Spørgsmaalet fremdraget af det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen), der skildrede — og jeg kunde give dette min Tilslutning —, hvorledes Arbejdsløshedsunderstøttelsen, ydet af Arbejdsløshedskasserne, ikke længer slog til. Dyrtiden er blevet en saadan social Ulykke, at Arbejdsløshedsunderstøttelsen, beregnet efter normale Forhold og beregnet paa en kortvarig Arbejdsløshed, ikke længer vilde kunne strække til, og da vilde man faa det Misforhold, at den, som havde opfyldt sin sociale Pligt og forsikret sig i Arbejdsløshedskassen, og som modtog Understøttelse, kunde blive ringere stillet end den, der havde forsømt sin Pligt og fik Hjælp udelukkende af Hjelpekasserne, idet Hjelpekasserne, naar de skulde træffe et Skøn over, hvad vedkommende var berettiget til at faa, ikke vilde kunne sætte Hjælpen saa lavt, som Arbejdsløshedskassehjælpen normalt er i disse Tider.

Der kunde da være Spørgsmaal, om man burde gaa til en Forhøjelse af Arbejdsløshedskasseunderstøttelsen i Almindelighed ved procentvis at forhøje den og paalægge Staten at yde dette procentvise Tilskud. Jeg tror imidlertid, at saaledes som dette Lovforslag i øvrigt er, vilde denne Ordning ikke passe. Hvis en Kommune traf vidtgaaende Foranstaltninger